

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลกับบรรณาการศักดิ์ การ ใบสั่งกัดกองงานวิทยาลัย พยาบาล กระทรวงสาธารณสุข เพื่อหาผลสรุปที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารสถานบันการศึกษา พยาบาลให้มีประสิทธิภาพ การสร้างบรรณาการศักดิ์การให้เป็นเพียงประสบการณ์ในหน่วยงาน ตลอดจนการพัฒนาผู้บริหารให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในการบริหารงานทดลองชั้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นอาจารย์พยาบาลที่ทำการสอนอยู่ใน วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข หลักสูตรพยาบาล ศึกษาและพุ่งตรง ห้องเรียน 10 แห่ง ในประเทศไทย ในปีการศึกษา 2525 และเป็นอาจารย์ พยาบาลที่ได้ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาลมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี การศึกษาขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า มีความสามารถในการซึ่งสัมภានะพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารและบรรณาการศักดิ์การในสถานบัน ของตนได้

การสุ่มตัวอย่างประชากร ดำเนินการค้นนี้

- ใช้รายนามอาจารย์พยาบาลของแต่ละวิทยาลัยพยาบาล โดยตัดรายนามอาจารย์ พยาบาลที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 1 ปีการศึกษา หรือเข้าทำงานหลังวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๕ ออก
- สุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systemic Random Sampling) โดยสุ่ม ๕๐ เปอร์เซ็น ของจำนวนอาจารย์พยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลแต่ละแห่ง จำนวนประชากรที่สุ่มได้ ก็即 ๑๙๒ คน คั่งมีรายละเอียดลงในตารางที่ ๑ ดังนี้

ตารางที่ 1 เสตงจำนวนอาจารย์ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาลัยพยาบาล

วิทยาลัยพยาบาล	จำนวนอาจารย์ ในกลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ	43
วิทยาลัยพยาบาลสระบุรี	14
วิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชวิชัลปักษ์ จันทบุรี	23
วิทยาลัยพยาบาลชลบุรี	10
วิทยาลัยพยาบาลนราธิศเมธี	20
วิทยาลัยพยาบาลสตรีทวีประสังค์ อุบลราชธานี	18
วิทยาลัยพยาบาลพุทธวินราช พิษณุโลก	21
วิทยาลัยพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์	15
วิทยาลัยพยาบาลลำปาง	10
วิทยาลัยพยาบาลสังขละ	18
รวม	192



เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่มี 2 ฉบับ คือแบบสอบถามวัดพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร และแบบสอบถามบุคลิกภาพทางการ ซึ่งมีชนิดอนุภัยในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- แบบสอบถามวัดพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาล ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามวัดพฤติกรรมผู้นำชื่อ Leader Behavior Description Questionnaire หรือ LBDQ ซึ่งสร้างโดย ชาลpin (Halpin 1966: 89 - 90) ซึ่งแปลเรียบเรียงและคัดแปลง

โดย วิจิตร ชีรากุล และผู้วิจัยได้ใช้ของ วิจิตร ชีรากุล เป็นແນວในการสร้างแบบสอบถาม
สักหนายแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนใหญ่ (Rating Scale) มี 4 ตัวเลือก จำนวน
40 ข้อ ซึ่งใช้วัดพฤติกรรมผู้นำมิตรภาพ 20 ข้อ และวัดพฤติกรรมผู้นำมิตรสัมพันธ์ภาพ 20
ข้อ รวม 40 ข้อ และผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้ โดยการแก้ไขคำตอบซ้ำแลบ
นำหน้ากับคุณภาพผู้นำจากตัวอักษร ก ข ก และ ก เป็นตัวเลข 1 2 3 และ 4 ตามลำดับ
และให้มีจำนวนของหนังสือหาความต้นฉบับเดิม โดย 15 ข้อแรก ใช้วัดพฤติกรรมผู้นำมิตร
ภาพ 20 ข้อ และ 15 ข้อหลัง ใช้วัดพฤติกรรมผู้นำมิตรสัมพันธ์ภาพ รวมทั้งหมดเป็น 30 ข้อ^๔
แบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้วัดพฤติกรรมทางบวก ยกเว้นข้อ 3, 20, 22 และ 23 วัดพฤติกรรม
ทางลบ

แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้ว ได้รับไปใช้ทดลองเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น
(Reliability) โดยการสอบถามอาจารย์พยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย
ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ใช้แบบสอบถาม 20 ฉบับ ได้รับคืน 20 ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งแบบสอบถามที่แจกไป แล้วนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้
สูตรวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ฮอยต์ (Hoyt's Analysis of Variance)
หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.94 จึงนับได้ว่าแบบสอบถามมีความ
เชื่อมั่นสูง

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนใหญ่ (Rating Scale) มี 4 ระดับ
คือ 1 2 3 และ 4 ซึ่งตัวเลขแสดงความหมายดังนี้

- | | |
|-----------|---|
| 4 แสดงว่า | ผู้อำนวยการได้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ อยู่เสมอ หรือ เป็นประจำ |
| 3 แสดงว่า | ผู้อำนวยการได้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ไม่ถึงกับ เป็นประจำ แต่แสดง
ออกบ่อย ๆ |
| 2 แสดงว่า | ผู้อำนวยการได้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นครั้งคราวหรือนาน ๆ ครั้ง |
| 1 แสดงว่า | ผู้อำนวยการได้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมากใน เห็นน้อยที่สุด
หรือ ไม่เคย |

๑. กิจกรรมการให้คะแนน

การให้คะแนน เมื่อเขียนลงกล่องรอบตัวเลข 1 ใน 1 คะแนน เขียนลงกล่องรอบตัวเลข 2 3 และ 4 ในคะแนน 2 3 และ 4 ตามลำดับ ยกเว้น ขอ 3, 20, 22 และ 23 ซึ่งวัดพฤติกรรมทางลบให้คะแนนกลับกัน กล่าวคือ ถ้าตอบ 1 2 3 หรือ 4 ให้คะแนน 4 3 2 หรือ 1 ตามลำดับ จากนั้นรวมคะแนนพฤติกรรมพูดมีความสัมพันธ์และมีครึ่งสัมพันธภาพ แยกกันแต่ละมิติ เกษที่ว่าในรายหัวและพิจารณาพฤติกรรมพูด ผู้วิจัยได้แบ่งคะแนนออกเป็น 3 ช่วง ช่วงล่างเท่า ๆ กัน กล่าวคือ ตัวให้คะแนนรวมมีความสัมพันธ์และมีครึ่งสัมพันธภาพ 15 - 30 จุดอยู่ในระดับต่ำ คะแนน 31 - 45 จุดอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนน 46 - 60 จุดอยู่ในระดับสูง

2. แบบสอบถามวัดบรรยากาศขององค์กร ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามวัดบรรยากาศ ขององค์กรของวิทยาลัยพยาบาล ชื่อ Organization Climate Description Questionnaire หรือ OCDQ แบบที่ 4 ซึ่งสร้างโดย ฮาลปินและครอฟท์ (Halpin 1966: 152 - 154) หาญร้อย สงวนไว้ ให้เผยแพร่และเรียบเรียง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนใหญ่ (Rating Scale) มี 4 ตัวเลือก จำนวน 64 ข้อ แบบสอบถามชุดนี้ได้เกณฑ์มาไปทดสอบ หากความเชื่อมแคล้ว ได้ความเชื่อม 0.80 แบบสอบถามส่วนใหญ่ วัดพฤติกรรมของ คณะอาจารย์และผู้บริหารทางบวก ยกเว้นขอ 15, 16, 33, 41 และ 42 วัดพฤติกรรม ของคณะอาจารย์และผู้บริหารทางลบ ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงก่อน ทั้งนำไปใช้ โดยการปรับขอความบางขอ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบรรยากาศของ สถานศึกษา รายละเอียดของแบบสอบถามนี้ ดังนี้

วัดพฤติกรรมของคณะอาจารย์	4 มิติ	มีคำถามจำนวน 33 ข้อ	คือ
ขาดความสามัคคี	จำนวน 10 ข้อ	คือ 1 - 10	
อุปสรรค	จำนวน 6 ข้อ	คือ 11 - 16	
ขวัญ	จำนวน 10 ข้อ	คือ 17 - 26	
มิตรสัมพันธ์	จำนวน 7 ข้อ	คือ 27 - 33	

วัสดุคุณภาพของผู้บริหาร	4 มิติ	มีจำนวนจำนวน 31 ชื่อ คือ
ทางเดิน	จำนวน	9 ชื่อ คือ 34 - 42
ผู้ผลงาน	จำนวน	7 ชื่อ คือ 43 - 49
เป็นแบบอย่าง	จำนวน	9 ชื่อ คือ 50 - 58
กรุณาโปรดติ	จำนวน	6 ชื่อ คือ 59 - 64

แบบสอบถามที่ผู้จัดการปรับปรุงแล้ว ได้นำไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการสอบถามอาจารย์พยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ใช้แบบสอบถาม 20 ฉบับ ได้รับกัน 20 ฉบับ กิตเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่แจกไป และนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ สูตรวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ไฮอย特 (Hoyt's Analysis of Variance) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.82 จึงนับได้ว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นสูง

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนน เมื่อเขียนวางกลมรอบตัวเลข 1 ให้ 1 คะแนน เขียนวางกลมรอบตัวเลข 2 3 และ 4 ให้คะแนน 2 3 และ 4 คะแนนตามลำดับ ยกเว้นค่าความข้อที่ 15, 16, 33, 41 และ 42 ซึ่งใช้ค่าพอดุลกรรมของคณารายรับและผู้บริหารในทางลบ ให้คะแนนกลับกัน กล่าวคือ ถ้าตอบ 1 2 3 หรือ 4 ให้คะแนน 4 3 2 หรือ 1 คะแนนตามลำดับ แต่รายคะแนนแยกเท่าละมิตร คะแนนการจัดรายการศักดิ์สิทธิ์ 8 มิติ ให้อยู่ในระดับ ต่ำ ปานกลาง หรือ สูง รากบันใช้คะแนนมาตรฐาน ที่ (Standard T - Score) ซึ่งคะแนนมาตรฐานที่ 20 - 45 จัดเป็นระดับต่ำ คะแนนมาตรฐานที่ 46 - 55 จัดเป็นระดับปานกลาง และ คะแนนมาตรฐานที่ 56 - 80 จัดเป็นระดับสูง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50 และคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10

เกณฑ์การตัดสินแบบบรรยายการศักดิ์สิทธิ์

เมื่อจัดรายการศักดิ์สิทธิ์ 8 มิติ ให้อยู่ในระดับต่ำ ๆ แล้ว นำไปเปรียบเทียบกับแบบบรรยายการศักดิ์สิทธิ์ 6 แบบ ตามหลักการคิดของ รากบันและกรอบฟ์ (Halpin 1966: 174 - 181) ซึ่งเรียงลำดับจากปลายสุดทางหนึ่งไปยังปลายสุดอีกทางหนึ่ง คือ

จากบรรยายการเผยแพร่ในสื่อต่างๆ ทราบถูก ทราบผิด รวมถึงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความเห็นต่างกัน จึงขอเสนอ
ลักษณะไว้ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 เมบการเปลี่ยนบรรยายการสอนกิจกรรม 8 มิติ ให้เป็นเมบบรรยายการสอนกิจกรรม 6 เมบมีเรื่องต่อเนื่องกันจากเมบเดิมไปถึงเมบปัจจุบัน ของยาคปีนแคลกรอบฟัน

เกณฑ์การจัดแบบบรรยายการสอนค์การของวิทยาลัยพยาบาล คือ เปรียบเทียบคะแนนมาตราฐาน ที่ ที่จัดเป็นระดับ สูง กลาง ต่ำ ของมติบรรยายการสอนค์การของแต่ละวิทยาลัยพยาบาล ที่คำนวณได้แล้ว กับแบบการแปลนค์มติบรรยายการสอนค์การในตารางที่ 2 ถ้าปรากฏว่า มติบรรยายการสอนค์การของวิทยาลัยพยาบาลมีความตรงและใกล้เคียงกับแบบบรรยายการสอนค์การตามมากที่สุด ก็จะจัดให้อยู่ในแบบบรรยายการสอนค์การนั้น ๆ

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สังเกตและสอบถามไปยังวิทยาลัยพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ ในการสอนความคิดเห็นของนักศึกษาในห้องเรียน โดยการใช้แบบสอบถามที่ได้รับการอนุมัติจากผู้เชี่ยวชาญ กำหนดคันเรือนเบนแบบสอบถามคืนครั้งแรกภายใน 2 สัปดาห์ หลังจากนั้นจึงได้คิดความแบบสอบถามอีกรอบหนึ่ง ผู้วิจัยใช้เวลาในการติดตามแบบสอบถาม 3 สัปดาห์ รวมเวลาที่ใช้ในการติดตามขออยู่สิบห้าสิบ 5 สัปดาห์

แบบสอบถามส่งไปทั้งสิ้นจำนวน 192 ฉบับ ได้รับคืนมาจำนวน 188 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.92

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งมีวิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. การตรวจให้คะแนน

1.1 พฤติกรรมผู้นำ เมื่อเขียนนางกอลmorบท้าเลข 1 ใน 1 คะแนน เขียนลงกอลmorบท้าเลข 2 3 และ 4 ในคะแนน 2 3 และ 4 คะแนนตามลำดับ ยกเว้นขอ 3, 20, 22 และ 23 ซึ่งต้องดูค่าเฉลี่ยของคะแนนกัน ก็ต้องขอ 3 ต่อขอ 1 2 3 หรือ 4 ในคะแนน 4 3 2 หรือ 1 คะแนนตามลำดับ จากนั้นรวมคะแนนพฤติกรรมผู้นำมิติสัมพันธภาพแยกกันและมิติ เกณฑ์เคราะห์และพิจารณาพฤติกรรมผู้นำ ผู้วิจัยได้แบ่งคะแนนออกเป็น 3 ช่วง ช่วงละเท่าๆ กันคือ ถ้าได้คะแนนของแต่ละมิติจัดสัมพันธ์และมิติสัมพันธภาพ จัดอยู่ในระดับต่ำ คะแนน 31 – 45 จัดอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนน 46 – 60 จัดอยู่ในระดับสูง

1.2 บรรยายการส่องค์การ เมื่อเขียนวงศ์กลมรอบตัวเลข 1 ใน 1 กะແນ
วงศ์กลมรอบตัวเลข 2 3 และ 4 ในกะແນ 2 3 และ 4 กะແນตามลำดับ ยกเว้นข้อ 15,
16, 33, 41 และ 42 เป็นวัดพฤติกรรมคณิอาจารย์และผู้บริหารในทางลบ ในกะແນกลบกัน
ก็ตามที่ ถ้าตอน 1 2 3 หรือ 4 ในกะແນ 4 3 2 หรือ 1 กะແນตามลำดับ แล้วรวม
กะແນแยกเดือนมิถุน เกณฑ์การจับบรรยายการส่องค์การ 8 มิถุน ในอยู่ในระดับ คำ ปานกลาง
และสูง ㄚลีนและกรอฟ์ ใช้กะແນมาตรฐาน ที่ (Standard T - Score) ซึ่ง
กะແນมาตรฐาน ที่ 20 - 45 จัดเป็นระดับคำ กะແນมาตรฐาน ที่ 46 - 55 จัดเป็นระดับ
ปานกลาง และกะແນมาตรฐาน ที่ 56 - 80 จัดเป็นระดับสูง มีกะແນเฉลี่ยเท่ากับ 50
และกะແນเบียงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10

2. หากกะແນเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบียงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของ
พฤติกรรมผู้นำมีติดกันสัมพันธ์และมีสัมพันธ์กับ จากสูตรดังต่อไปนี้

2.1 หากกะແນเฉลี่ย (\bar{X}) (ประมาณ กรรษุต 2525 : 94) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ กะແນเฉลี่ย

$\sum X$ คือ ผลรวมของกะແນหั้งหมด

N คือ จำนวนตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 หากความเบียงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ประมาณ กรรษุต 2525 :
111) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าส่วนเบียงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ คือ ผลรวมของกะແນหั้งหมด

$\sum X^2$ คือ ผลรวมของกะແນแต่ละตัวยกกำลังสอง

N คือ จำนวนตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

3. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของ
บรรยายการศองค์การ 8 มิติ ถือ ขาดความสามัคคี อุปสรรค ขวัญ มิตรสัมพันธ์ ห่างเหิน มองลงมา
เป็นแบบอย่าง และกรุณาประเมินจากสูตร เช่นเดียวกับ 2.1 และ 2.2

4. หากค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่น้ำ 2 มิติ กับบรรยายการศองค์การ 8 มิติ
โดยใช้คะแนนรวมแต่ละมิติของผู้ตอบแบบสอบถาม 2 ฉบับ เป็นรายบุคคลรวม 192 คน ชี้
การหาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) จากสูตร Pearson product - moment
correlation coefficient ใช้สูตรดังนี้ (ประกอบ กรณฑ์ 2520 : 108)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\{N \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ r คือ ค่าสหสัมพันธ์

N คือ จำนวนตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถาม

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของคะแนนที่ X

$\sum X^2$ คือ ผลรวมของคะแนนที่ X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y$ คือ ผลรวมของคะแนนที่ Y

$\sum Y^2$ คือ ผลรวมของคะแนนที่ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ คือ ผลรวมของคะแนนที่ X และ Y คูณกันแต่ละคู่

5. หาค่าคะแนนมาตรฐาน ที่ (Standard T - Score) จากระดับของ
บรรยายการศองค์การ 8 มิติ โดยเรียงคะแนนของบรรยายการศองค์การของกรุงเทพมหานคร เพื่อ
เปลี่ยนเป็นคะแนนมาตรฐาน ที่ แล้วต่อจากเป็น 3 ระดับ คือระดับต่ำ ปานกลาง และสูง จาก
เกณฑ์คะแนนมาตรฐาน ที่ ทั้งไก่ล้วนมาแล้ว และพิจารณาจัดบรรยายการศองค์การทั้ง 8 มิติ
ให้อยู่ในระดับ ต่ำ ปานกลาง และสูง โดยนำคะแนนเฉลี่ยของบรรยายการศองค์การมาเปรียบ
เทียบกับคะแนนมาตรฐาน ที่ ตามเกณฑ์ของ ฮาลปินและกรอฟ (Halpin 1966: 174 - 181)
เพื่อที่จะเปลี่ยนบรรยายการศองค์การ 8 มิติ ให้เป็นแบบบรรยายการศองค์การ 6 แบบ

การแปลงคะแนนเฉลี่ยเป็นคะแนนมาตรฐาน ที่ ใช้สูตรดังนี้ (ประกอบ กรณฑ์

2520 : 75)

$$T = 50 + 10 Z$$

เมื่อ T คือ คะแนนมาตรฐาน ที่

Z คือ คะแนนมาตรฐาน

$$\text{และ } Z = \frac{X - \bar{X}}{S.D}$$

เมื่อ X คือ คะแนนจริง

\bar{X} คือ คะแนนเฉลี่ย

$S.D$ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. จัดเรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมผู้นำในมิติกิจสัมพันธ์ และมิติสัมพันธภาพของวิทยาลัยพยาบาลจากสูงไปหาต่ำ รวม 10 อันดับ

7. จัดเรียงอันดับแบบบรรยายการศักดิ์สิทธิ์ของวิทยาลัยพยาบาล จากบรรยายการแบบจำเพาะเชิงชีมเช่า รวม 10 อันดับ เนื่องจากแบบบรรยายการศักดิ์สิทธิ์ 6 แบบ มีลักษณะเรียงลำดับต่อเนื่องกันคือ บรรยายการแบบจำเพาะเชิงชีม เช่น วิสัย ความคุ้ม สนิทสัมม รวมอำนาจ และชีมเช่า

8. หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำ 2 มิติ คือมิติกิจสัมพันธ์ และมิติสัมพันธภาพ กับแบบบรรยายการศักดิ์สิทธิ์ เช่น จัดเรียงจากสูงไปหาต่ำ ในข้อ 6 และข้อ 7 จากสูตร Spearman rank หาค่าสหสัมพันธ์จากค่าแทนงของคะแนน (Rank Correlation) (ประมาณ กรรสมุต 2520 : 104) ดังนี้

$$\rho_{(rho)} = 1 - \frac{6 \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

เมื่อ ρ คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอันดับทางกัน

D คือ ความแตกต่างของอันดับทางกัน

D^2 คือ ความแตกต่างของอันดับทางกันยกกำลังสอง

N คือ จำนวนอันดับในกลุ่มตัวอย่าง